

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 209/2024-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **BFF Central Europe s.r.o.**, Mostová 2, Bratislava, IČO 44 414 315, zastúpeného Mgr. Tomášom Čentéšom, PhD., advokátom, Stará Vajnorská 90, Bratislava, proti uzneseniam Mestského súdu Bratislava III č. k. B2-22Cb/113/2019-813 zo 7. novembra 2023 a č. k. B2-22Cb/113/2019-818 z 21. novembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami mestského súdu označenými v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej aj „napadnuté uznesenia“). Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenia zrušil, vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ prostredníctvom advokáta podal v novembri 2022 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave v obchodnom spore. Za podanie dovolania na výzvu okresného súdu zaplatil súdny poplatok 10 eur. Okresný súd následne dovolanie doručil na vyjadrenie protistrane a v marci 2023 ho predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd však dovolanie v apríli 2023 vrátil okresnému súdu s tým, že súdny poplatok za dovolanie bol vyrubený v nesprávnej výške.

3. Okresný súd na to reagoval 5. mája 2023 tak, že (i) sťažovateľa vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie 33 113,50 eur a (ii) uložil mu zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie 33 993 eur. Obe listiny doručoval advokátovi sťažovateľa do elektronickej schránky, kde lehota na ich prevzatie uplynula 21. mája 2023. Advokát o tých úkonoch súdu sťažovateľa neinformoval.

Keďže súdny poplatok za dovolanie zaplatený nebol, mestský súd, na ktorý prešiel výkon súdnictva z okresného súdu, uznesením vyššieho súdneho úradníka konanie o dovolaní sťažovateľa pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Nielen toto uznesenie, ale aj doložka právoplatnosti k uzneseniu o súdnom poplatku za odvolanie boli doručované advokátovi sťažovateľa, ktorý o nich sťažovateľa neinformoval. Uznesenie o zastavení dovolacieho treba považovať za doručené k 29. júlu 2023.

4. Sťažovateľ podal proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania ústavnú sťažnosť, ktorá bola uznesením č. k. III. ÚS 524/2023-23 z 12. októbra 2023 (ďalej len „skoršie rozhodnutie ústavného súdu“) odmietnutá ako neprípustná, keďže sťažovateľ nevyužil dostupný účinný opravný prostriedok ochrany svojich práv (sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka). V tejto súvislosti ústavný súd konštatoval, že sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby o nápravu zmeškania lehoty žiadal podľa § 122 Civilného sporového poriadku.

5. Sťažovateľ preto následne (po rozhodnutí ústavného súdu, pozn.) podal návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania, o ktorom mestský súd rozhodol napadnutým uznesením č. k. B2-22Cb/113/2019-813 zo 7. novembra 2023 tak, že ho zamietol. Z odôvodnenia vyplýva, že súd nepovažoval za splnené zákonné podmienky na odpustenie zmeškania lehoty, keďže je zrejmé, že novému právnomu zástupcovi bolo 22. septembra 2023 doručené uznesenie č. k. B2-22Cb/113/2019-766 zo 20. septembra 2023 o vrátení časti súdneho poplatku zaplateného sťažovateľom za dovolanie, pričom z odôvodnenia jasne vyplýva, že dovolacie konanie bolo právoplatne zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. V rovnaký deň, teda 22. septembra 2023, aktuálny právny zástupca získal možnosť nahliadnuť do elektronického súdneho spisu. Následne začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty, ktorá mu uplynula 9. októbra 2023. Keďže návrh na odpustenie zmeškania lehoty bol súdu doručený až 27. októbra 2023, súd tento návrh zamietol ako podaný oneskorene. Dodal, že pre určenie začiatku plynutia lehoty na podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty je irelevantné tvrdenie sťažovateľa, že dal prednosť podaniu sťažnosti ústavnému súdu pred podaním návrhu adresovaného mestskému súdu. Navyše, zo skoršieho rozhodnutia ústavného súdu nijako nevyplývalo, že sú dané dôvody na predmetné odpustenie zmeškania lehoty.

6. Sťažovateľ zároveň podal sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania (ktoré bolo predmetom ústavnej sťažnosti v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 524/2023, pozn.), o ktorej rozhodol mestský súd napadnutým uznesením č. k. B2-22Cb/113/2019-818 z 21. novembra 2023 tak, že ju odmietol. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že sťažovateľovi, resp. jeho právnomu zástupcovi bolo sťažnosťou napadnuté uznesenie doručené (do elektronickej schránky, pozn.) 29. júla 2023 a lehota mu uplynula 14. augusta 2023. Keďže sťažnosť bola doručená 27. októbra 2023, sťažnosť bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty. Súd zároveň konštatoval, že návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie predmetnej sťažnosti bol zamietnutý.

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti opisuje priebeh konania a už opísané okolnosti veci, pričom v prevažnej miere argumentačne polemizuje s právnymi závermi vyslovenými v skoršom rozhodnutí ústavného súdu. Vyslovuje názor, že jeho sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka a jeho návrh na odpustenie zmeškania lehoty boli podané včas a dôvodne, pričom

včasnosť podania návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie opravného prostriedku odvádza od doručenia skoršieho rozhodnutia ústavného súdu a tam vysloveného záveru, že sťažovateľovi nič nebráni podať návrh podľa § 122 Civilného sporového poriadku, z čoho sťažovateľ vyvodzuje, že ústavný súd „prekvapujúco“ považoval ním uvedené dôvody zmeškania lehoty, ktoré boli podľa jeho názoru nedostatočné, za relevantné. Zároveň ambivalentne argumentuje, že sťažnosť adresovanú ústavnému súdu proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania považoval za vhodnejší prostriedok ochrany svojich práv ako sťažnosť adresovanú všeobecnému súdu, keďže dôvody, pre ktoré zmeškal podanie tejto procesnej obrany, boli v zmysle stabilizovanej judikatúry vyšších súdnych autorít nedostatočné pre odpustenie zmeškania lehoty. Napriek uvedenému, tvrdí, že v okolnostiach jeho veci tieto dôvody (pasivita právneho zástupcu a jeho nevedomosť, pozn.) v kombinácii s argumentáciou o včasnom podaní návrhu sú relevantné a mestský súd pochybil, ak nevyhovел jeho návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie sťažnosti. V nadväznosti na to tvrdí, že pre nápravu údajného pochybenia ústavného súdu pri rozhodovaní o jeho skoršej ústavnej sťažnosti je potrebné v záujme ochrany jeho práv považovať sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania za podanú včas, a preto mestský súd pochybil, ak jeho sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1. K napadnutému uzneseniu mestského súdu č. k. B2-22Cb/113/2019-813 zo 7. novembra 2023:

9. Mestský súd týmto napadnutým uznesením rozhodol o návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania. Z obsahu uznesenia je zrejmé, že objektívne neboli dané dôvody na vyhovie takémuto návrhu, preto sa sťažovateľ túto skutočnosť snažil „obísť“ podaním skoršej ústavnej sťažnosti. Následne sa snažil argumentačne odôvodniť svoj návrh na odpustenie zmeškania lehoty skutočnosťou, že ústavný súd v skoršom rozhodnutí konštatoval, že môže podať takýto návrh.

10. Mestský súd však sťažovateľom uvedené dôvody na odpustenie zmeškania lehoty neakceptoval, keď konštatoval, že sťažovateľ, resp. jeho aktuálny zástupca sa o zmeškaní lehoty na podanie sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania dozvedel najneskôr 22. septembra 2023, keď mu bol sprístupnený elektronický súdny spis. Týmto momentom sťažovateľovi odpadla prekážka podania sťažnosti a začala plynúť lehota na podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty. Keďže sťažovateľ podal tento návrh až 27. októbra 2023,

je podľa názoru ústavného súdu ústavne konformný záver, že sťažovateľ svoj návrh na odpustenie zmeškania lehoty nepodal včas. Vychádzajúc z uvedeného, je potom logický a ústavne udržateľný nosný dôvod zamietnutia návrhu sťažovateľa, že sťažovateľ podal svoj návrh zjavne až po uplynutí 15-dňovej lehoty po odpadnutí prekážky. Ústavný súd preto sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.2. K napadnutému uzneseniu mestského súdu č. k. B2-22Cb/113/2019-818 z 21. novembra 2023:

11. Napadnutým uznesením mestský súd rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zastavení dovolacieho konania tak, že ju odmietol. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že ju odmietol ako podanú oneskorene, po uplynutí 15-dňovej lehoty počítanej od doručenia uznesenia do elektronickej schránky (29. júla 2023). Keďže sťažnosť sťažovateľa bola mestskému súdu doručená 27. októbra 2023 a súd návrh sťažovateľa na odpustenie zmeškania lehoty zamietol, je ústavne konformný záver, že sťažnosť musela byť odmietnutá ako oneskorene podaná. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť aj v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2024

Peter Molnár
predseda senátu